

ὁ ἐξηγμένος ἐκ τοῦ περιβλήματος, τῆς θήκης αὐτοῦ Νίσυρ. Πελοπν. (Μεσσ.) — Λεξ. Βλαστ., 340: Κάβουρας γδυτός (θαλάσσιος καρκίνος κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ὁστράκου του) Μεσσ. Ἀμύγδαλο γδυστὸ Νίσυρ. Σπαθὶ γδυτὸ (ἄνευ θήκης) Λεξ. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. 3) Ὁ ἐλαφρῶς ἐνδεδυμένος ἢ μὴ φορῶν τὴν πλήρη αὐτοῦ ἀμφίεσιν, ὁ μόνον τὸν ἐσωτερικὸν χιτῶνα περιβεβλημένος πολλαχ.: Οὐλον τοῦ ἧ' μῶνα ἦταν γδ' τὸς μ' ἕνα π' καμ' σάκ' Τῆν. (Ἰστέρν.) Ἐτρέχαμε 'ς τὰ καταφύγια γδυτοί, ὅπως ἤμαστε μὲ τὸ πονκάμισο Ἀθῆν. Οὐλο τὸ συμπεθεριὸ ἐπαιρνε τὴ νύφη γδυτή, ὅπως ἦτανε μὲ τὸ πονκάμισο, καὶ τὴν πῆγαινε 'ς τὴ μάννα της Πελοπν. (Κλειτορ.) Εἶμαι γδυτὴ καὶ θά πον' d' ἄσου (θά πον' d' ἄσου = θά κρυολογήσω) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Ντύσου, μὴν περπατᾷς γδυτὸς (χωρὶς ἐπανωφόριον) Εὐβ. (Στρόπον.) 4) Ὁ ἐνδεής, ὁ κακοενδεδυμένος κοιν. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ.): Εἵμαστε γδυτοί, δὲ μπορούμε νὰ πᾶμε πονθενά. Δὲν κοιτάξεις τὰ παιδιὰ πού εἶναι γδυτά, ἀλλὰ θέλεις καὶ λοῦσα! κοιν. Μ-μιά φ-φορεσά 'έμ-μπόταξε τσαὶ τ-τοῦνος, ὅλ-λο γδυτὸς εἶναι (μπόταξε = ἀπέκτησε) Εὐβ. (Κουρ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γδυστὸ Κρήτ.

γδυτούλης ἐπίθ. Πελοπν. (Γαργαλ. Σιδηρόκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γδυτὸς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ούλης.

Γδυτὸς 1, ὁ ἰδ., ἐν ἐννοίᾳ οἴκτου.

γεβέντα ἡ, Σίφν. γεβέδα Ἀνδρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεβεντίζω ὑποχωρητικῶς.

Ἡ διαπομπευθεῖσα γυνή, ἡ πόρνη ἐνθ' ἄν.: Μωρὴ γεβέντα, ἔχεις μούρη καὶ μιλεῖς; Σίφν.

γεβεντίζω Εὐβ. (Βρύσ. Κύμ.) Ἡπ. Ἰκαρ. Ἰων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.) Καππ. (Συνασσ.) Κίμωλ. Κυκλ. Κύπρ. Μῆλ. Παξ. Πελοπν. (Αἶγ. Καρδαμ. Κορινθ. Μεσσ. Τρίκλ.) Προπ. (Μαρμαρ.) Σκυρ. Χίος Ψαρ. — Κ.Χρηστομ., Κερέν. κούκλ., 46 — Λεξ. Βάιγ. Βεντ. Κορ., Ἀτ. 4, 78 Μπριγκ. Μ'Εγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γεβενδίζω Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ.) γεβενδίζ-ζω Κῶς Μεγίστ. Ρόδ. γεβεδίζω Ἀνδρ. Ζάκ. Κέρκ. (Λευκίμμ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Λευκ. Μύκ. Πάρ. Πελοπν. (Λεῦκτρ.) γεβεν-δίζ-ζω Σύμ. γεβεντίτζω Σίφν. γεβενδίντζω Ἀστυπ. γεβεντίζω Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Πάρ. ζεβεν-δίζω Νάξ. (Ἀνω Ποταμ.) κεβεντίζω Πελοπν. (Κορινθ.) γκιβεντίζου Θράκ. (Περίστασ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γεβεδίζω Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) γεβενδίζω Ἰων. (Βουρλ.) λεβεν-τίζω Ψαρ. λεβενδίζω Χίος λεβενδίζ-ζω Κῶς 'εβεδίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 'εβεδίζ-ζω Κάλυμν. γιβεντίζω Λεξ. Γερμ. Βάιγ. Κορ., ἐνθ' ἄν. Μπριγκ. γιβεδίζω Ἀνδρ. Θήρ. Κρήτ. γιβενδίζ-ζω Κάρπ. Κάσ. γιβιντίζου Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Περίστασ.) Κυδων. γιοβεδίζου Λευκ. γιουβεδίζου Θράκ. (Αἶν.) δγιβιδίζου Κυδων. κιβεντίζω Κύπρ. — Λεξ. Βάιγ. Κορ., ἐνθ' ἄν. κιβεδίζω Θήρ. τσιεν-τίζ-ζω Κάρπ. τσουβεδίζω Θήρ. (Οἶα) λιβεδίζω Κύθηρ. λιβιντίζου Θράκ. (Καλλίπ.) λιβιδίζου Ἰμβρ. γιβιντοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) giβedō Μακεδ. (Πάγγ. Λακκοβ.) λ'βιδῶ Ἰμβρ. Μέσ. γκιβιντίζουμι Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Τὸ Βυζαντ. γεβεντίζω, παρ' ὃ καὶ γιβεντίζω καὶ κιβεντίζω, δι' ὃ ἰδ. Δουκ. ἐν λ. γυβεντίζω. Διὰ τὸν τύπ. δγιβιδίζου πβ. τὸ Βυζαντ. διεβεντίζω παρὰ Σαχλίκ., Ἀφήγησ. παράξεν. στ. 889 (ἐκδ. Σ.Παπαδημητρ., σ. 51) «ὅσον καὶ ἂν μὲ διεβέντισαν, πάλι πολιτικὴ 'μαι». Ὁ τύπ. κιβεντίζω ἐν Ἀσίᾳ. Κύπρ. (Κ.Σάθα, Μεσσ. Βιβλ. 6, 481) καὶ παρὰ Μαχαιρ. 1, 126 (ἐκδ. R. Dawkins)

«ἐγύρεψέν τους καὶ ἡῦρέν τους καὶ 'κιβέντισέν τους μὲ τὸ τρουμπέττιν καὶ ἔκοψεν πασανοῦ τὸ φτίν του τὸ δεξιόν». Πβ. καὶ τὸν τύπ. κεβεντίζω ἐν Ἀσίᾳ. Κύπρ. (Κ.Σάθα, Μεσσ. Βιβλ. 6, 91) «καὶ οὕτως νὰ τὸν κεβεντίσουν εἰς τὴν χώραν καὶ νὰ τὸν διώξουν ἔξω τῆς χώρας». Ἡ λ. πιθανῶς ἐκ τοῦ Τουρκ. *kevenmek*. Ἰδ. Miklosich, Die türk. Elemente in den südost-und osteurop. Sprachen XXV, 110 καὶ Σ.Παπαδημητρ. ἐν τῇ ἐκδ. Σαχλίκ., Ἀφήγησ. παράξεν., σ. 179-180. Περὶ τῆς προελεύσεως τῆς λ. ἐκ τοῦ Γαλλ. *gibet* (=τόπος καταδίκης, σταυρός, διότι οἱ καταδικαζόμενοι διαπομπεύονται, συνοδεύονται ἀπὸ πολλοὺς θεατὰς ἀπὸ τὴν φυλακὴν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης) ἰδ. Δουκ. Κορ., Ἀτ. 4, 78 G. Meyer, Neugr. Stud. 4, 23 M. Triantaph., Lehnwörter, 142, 87 R. Dawkins, Byzant. Neugr. Jahrb. 3 (1922), 143-144 Μ.Δένδ., Ἀθηνᾶ 36 (1924), 149. Διὰ τὴν ἐκ τοῦ Ἰταλ. *giubbetto* (=στήλη ἀγχόνης, σκόλοψ, ἀπαγχόνις) ἐτυμολογίαν ἰδ. Μ.Δένδ., ἐνθ' ἄν. Μ.Φιλήντ., Γλωσσογν. 3, 230-231. Περὶ τῆς λ. ἰδ. καὶ Σ.Παπαδημητρίου, ἐνθ' ἄν., σ. 177-179, Ν.Πολίτ., Λαογρ. 4 (1912-1913), 650-653, Παροιμ. 1, 557 Σ.Ξανθοῦδ., ἐν Ἐρωτοκρ., 526-527.

1) Διαλαλῶ, διακηρύττω Ἀστυπ. Ἰμβρ. Μακεδ. (Λακκοβ. Πάγγ.) : Γιὰ σουπᾶτι κι λ'βιδοῦν Ἰμβρ. Ἀμα τὰ μιλήσουν δὰ γαμβρολόγια, ὅστερι τὰ γεβενδίντζου (γαμβρολόγια = ἀρραβῶνες) Ἀστυπ. Ἡ σημ. καὶ Βυζαντ. Ἰδ. Σαχλίκ., ἐνθ' ἄν., σ. 180 «ὥσπερ οἱ κήρυκες ἐγιβέντισαν τὰ περὶ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν». 2) Διαπομπεύω, διασύρω τὴν ὑπόληψίν τινος, δυσφημῶ τινα σύνθη. καὶ Τσακων. (Πραστ.) : Γεβέδ' -σες τὸ σπλί' μας μὲ τὰ καμώματά σου Μύκ. Τὴν ἐγεβέντισαν πὼς ἔκανε παιδί μὲ δαῦτον καὶ τό 'ρριξε Πελοπν. (Βούρβουρ.) Μά 'ρτετε πολ-τὰ νωρίς, κ' οἱ γειτόνοι 'κόμα κάθουνται, τσαὶ θὰ γεβενδιστῶ πού 'μαι 'ς ἀνδρὸς πλάτες Ἀστυπ. Τί σου 'κανε καὶ τὸν κεβεντίζεις 'ς τὸν κόσμο; Πελοπν. (Κορινθ.) Ἐγεβέδ' σε τ'ν ξέ'ν' τὴ γ'ναῖκα κ' εἶν' ἀμαρτία Λευκ. Ἡθελε νὰ τότε γεβεδί'σ' καὶ δὲ δοῦ πέρασε αὐτόθ. Βάλε, πὺν νὰ σὲ ἄλου 'ς τὸ γάαρο τσαὶ νὰ σὲ τσιεντίζ-ζου (ἀρὰ) Κάρπ. Θὰ πάη νὰ μᾶσε γεβεντίση Σίφν. Ἐὼ θὰ δὰ πῶ νὰ σὲ 'εβεδίσω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Δὲ δρέπεσαι, 'εβεδισμένε, νὰ κάθεσαι νὰ λὲς τέθρια λόγια τῷ παιδιῷ; αὐτόθ. Μωρὴ 'εβεδισμένη, πού ἦσου τέθρια ὦρα; αὐτόθ. Θὰ μοῦ τὸ πληρώσουν οἱ γεβεδισμένοι Ἀνδρ. Μὴ τῆς μιλᾷς τῆς γεβεδισμένης Ἡπ. Ἀνάθεμα τὴν ὦρα καὶ τὴ στιγμή πού σὲ γεννόςπερνα, γεβεδισμένο σκορφαλιδάτσι Πάρ. || Ἀσμ. Ἀνωμερίτικος δουρβᾶς, γεβεδισμένο σόι, κριμα 'ς τὰ ρούχα πού φορεῖ καὶ τὸ ψωμί πού τρώει (ὑποτιμητικῶς περὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀνω Με-ρᾶ) Μύκ.

Βρὲ σύ, σκύλλε, βρὲ ἄνομε, βρὲ σύ, γεβεντισμένε, δὲν εἶχες κριση νὰ τὴν πᾶς, κριτὴ γιὰ νὰ τὴν κρίνης;

Ἰων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.)

Μωρὴ στσύλλα, στσύλλ' ἄνομη, στσύλλα λεβενδισμένη, τὸ μαῦρομ-μας ἐγρώνισες τσ' ἐμὲ δὲν ἐγρωνίδεις; (στσύλλα = σκύλλα) Χίος

Ἀμ βῆς πὼς δὲσ-σ' ἐγκάλ-λιασα, μωρὴ γεβενδισμένη, σὰν δοῦ σαράφη τὰ φλουριά σ' ἔχ' ἀνακατωμένη

Μεγίστ.

Μαρή, ὁ-σύλ-λα, μαρ' ἄνομη, μαρὴ 'εβενδισμένη, πού 'σεις τοὺς δώδεκ' ἀερφούς τσ' οἱ δώδεκ' ἀνδρειωμένοι Κάλυμν.

Μωρὴ στσύλλα, μωρ' ἄνομη, Ὁβριά γεβεντισμένη Σκυρ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Α 658 (ἐκδ. Σ.Ξανθοῦδ.) «Δέκα 'μαστεν g' ἐκεῖνοι δυό, π' ἀνάθεμα τὴν ὦρα, |

